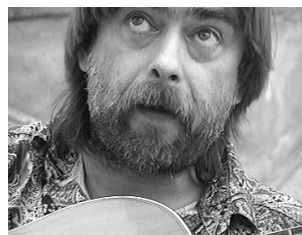

BUDÍČEK ROCKOVÝCH HUDEB

Pokud včera večer přišli na zámek příznivci klidného a pohodového folku, měli smůlu. Skoro bigbeatovou přehlídku zahájil Slávek Janoušek. Měl přizvanou „univerzální“ kapelu a my jsme mohli slyšet jeho známé písně v trochu obohacnějším a svěžejším tempu. Ikdyž hlučnější, pořád to bylo ještě Janouškovo znatelné „Kdo to zavinil“, které jistě potěšilo většinu přítomných. Pak nastoupil „Braxa“ se svou novou kapelou BAFALO. Rozjeli to na plné obrátky a zvláště jsme mohli obdivovat ladné taneční kreace hlavního

sólisty. Svoje vystoupení zakončili hitem „Tučňáci z Patagonie“ a rozezpívali celé nádvoří. To už slabší náтуры jistě odešli a zůstali jen ti odvážnější! A celý večer dokončili Vlasta Redl a jeho „Šťastných deset“. Přestože se Vlasta omlouval, že nemůže zpívat, stál pěkně daleko od mikrofonu a pořád ho bylo dost slyšet. Mohli jsme si vybrat ze známých písniček jako „Husličky“ i z poměrně novějších, které budou možná na jeho čerstvém albu jako „Píšu ti, příteli“. Je zajímavé, že ať písnička začala sebevíc romanticky, vždy se zvrtila v elektrický rej. Takže ti, kteří na závěr čekali rozloučení v podobě sólového Redla a jeho „Města měst“ nakonec uslyšeli největší nářez, ze kterého spadly reprobedny. Nikomu z blízkých diváků se naštěstí nic nestalo. A tak se „Redlovci“ rozhodli, že zámek opravdu nezruší a konečně „Rehradice“ byly už opravdu komorní tečkou za rozbourěným a málem i rozbořeným večerem.

Kamča

Zimní sporty v Telči v plném proudu: Bruslení na zimáku

Ano, nepřehlédli jste se a ani my redaktoři Zpravodaje jsme nezblbli. V Telči na zimním stadionu se teď v létě opravdu bruslí. A to dokonce vrcholově - klubko hokejistů z řad pořadatelů Prázdnin v Telči pod vedením našeho hlavního hokejisty Klokana zde každé dopoledne provozuje svou letní přípravu (čili blbne) a to na kolečkových bruslích in-line. Je obdivuhodné, že po loňských Prázdninách, kdy byli na inlajnech schopni jezdit jen po internátu (ale to i ve čtyři v noci) anebo rovně po silnici, se na tom docela obstojně naučili a dokonce hrají letní tzv. in-line hokej. Takže, kdo tady máte in-line brusle, nebo si je máte kde půjčit, a umíte na tom a máte chuť - zajděte si zabruslit. Případné hokejky vám prý Klokana může půjčit. Ale prosím vás, vemte si něco na hlavu, ať nemáte úžeh...

GoGo

Dr.Jekyll a Mr.Hyde aneb Dvě tváře několika bledých tváří

Příjemným překvapením bylo pro mne včerejší vystoupení Michala Braxatorise a skupiny Bafalo. Pro muzikanty, kteří se snaží jít nevyšlapanými cestičkami, mám prostě slabost. Poněkud méně příjemné bylo noční vystoupení téhle partičky na intru. K festivalům jako jsou Prázdniny pochopitelně neodmyslitelně patří mejdany všeho druhu, kdy účinkující, pořadatelé a návštěvníci často splývají v jeden juchající propletenec. Bar na intru patří v tomto smyslu k místům nejoblíbenějším. Jenže. Pokud se někdo rozhodne, že si udělá bar a dráhu pro kolečkové bruslení prakticky z celého intru a ve 4 ráno ignoruje skutečnost, že si pár desítek lidí potřebuje odpočinout, aby ráno zase všechno fungovalo, je už to o něčem jiném. Přeju Michalu Braxatorisovi a Bafalu, aby se prosadili mezi špičku ve svém žánru. V kategorii arogantního hulvátsství to není třeba. V té už, bohužel, mezi špičku patří.

Rorýs

6.SRPEN '97

Z P R A V O D A J • f a j n o v ý

BYLO TO BRU(N)TÁLNÍ

Pořadatel Kuba se až dnes dostal k tomu, aby napsal svůj zážitek z neděle z Nedvědů. Tady je: S dovolením se vracím ještě k neděli. Stojíce na jedné z bran, byl jsem vystaven mnohým výmluvám a výhrůzkám. Nikdy bych neřekl, kolik lidí na náměstí bydlí, nakupuje, atd. Objevila se skupina deseti kluků, kteří říkali, že jdou do hospody. Vysvětlovali jsme jim tedy, že musí zaplatit za koncert, nebo jít Na kopeček. „Ale my jsme z Bruntálu! Ze zatopený voblasti!“ Protože mám babičku v Ostravě, hnulo se ve mně srdce a pustil jsem je. Jaké bylo překvapení, když jsem je po koncertě našel na zámku. Nosili lavičky, rovnali je, zkrátka nám pomohli. Díky nim jsem tedy stihl i nocturno Vaška Koubka. Dík! Kuba

NEZMAŘI BUDOU HRÁT MORAVĚ

Je fajn chodit na koncerty a bavit se a pít šampusy, ale na Moravě mají starosti jiné a mohli bysme projevít trochu účasti a pomoci. A Nezmaři hned věděli, jak na to. V pátek odpoledne bude koncert Nezmarů na náměstí a každý může zaplatit vstupné podle své vůle a možnosti. Peníze odešleme na důvěryhodné konto. Nezmaři pak odletí několika balóny, aby ze vzduchu zhlédli záplavami poškozenou oblast. Chcete-li, přispějte i vy.

RANNÍ ROZCVIČKA S KUŽELY

Ano a je to tady. Zítřka v 8 hodin ráno se na náměstí odehraje rozcvička s kužely. Doporučeným úborem jsou trenýrky a tričko a to i pro ženy. Doporučenými kužely jsou láhve od šampusu, nejlépe plné, protože jsou těžší a lépe posilují svalstvo. Komentátorem rozcvičky („Á dva tři!“) bude Petr Bohuslav z Country rádia, jinak též z Folkloku. O hudbu bude též postaráno. Sejdeme se tedy ráno v 8 hodin na značkách na náměstí a protáhneme své údy. Pořadatelé, kteří se nedostaví (samozřejmě ve firemním tričku) nedostanou volňasy na večerní koncert Címbal Classicu.

ZÍTRA: CIMBAL CLASSIC

V pět hodin bude hrát Modrej stejšn, což je bluegrass z nejmudřejších. Večer na nádvoří hraje Címbal Classic v klasickém složení od Kateřiny přes Dalíka po Bárného. Jejich hostem bude irský houslista Matěj. Následovat bude Cop, smršť, která vloni pročesala nádvoří i bar na intru. Budou hrát i vpátek ve 22:00 na country bále v sokolovně! Po skončení koncertu budou hrát Třeboňští pištki. Toť vše!

MIREK KOVÁŘÍK a ATheOna

Dnes v noci nás čeká jedna opravdová lahůdka. Dačická ATheOna hraje velice příjemnou hudbu zvanou new age. Ale pokud jste spíš na džezík, bude se vám líbit taky. K recitaci Mirka Kováříka hrají už několikátý rok a bývá to opravdu posušňaničko. Po koncertě v Lidušce!

Jitule, která prodává před štábem (a večer na zámku), má pro vás mnohá překvapení. Zpěvníky, pohledy Prázdnin v Telči, kazety, cédéčka, trička, desky na Zpravodaje a tak dále. Za málo!

K CD CIMBAL CLASSICU DOSTANETE ZPĚVNÍK CIMBAL CLASSICU ZDARMA!

DĚLEJTE TO V LIDUŠCE

Na náměstí Zachariáše z Hradce je veřejné WC v Lidušce.

Nechod'te tedy ani na štáb ani do hospod, kde z vás nemají radost.

Mají totiž plno.

BAFALU TO BAFALO

Na tábořišti u Roštejna se muzice vždy dařilo, myslím tím ty stovky normálních amatérských hudebníků, kteří tam za ta léta Prázdnin v Telči bydleli a bydlí. Asi proto si tam včera Mike Braxatoris a jeho BAFALO uspořádalo takové volnější populnoční vystoupení, takový jamsession. Hrál se podle nálady, rychlejší bluegrassovky (i když Braxa tento žánr dementoval slovy „... říkají o nás, že jsme bluegrassová kapela, to sice nejsme, ale nevdá nám to...“) střídali pomalejší kousky (v Braxově slangu tzv. „kočkobalky“), tančilo se na terase i u rybníka, kapela šlapala a samotný Braxa, kterého jsem od loňské Telče delší dobu neviděl, jakoby o deset let omládl a charismaticky svým zpěvem a zjevem ovládal publikum (pamětníkům vytanuly vzpomínky na kapelu Mama Bubo a Braxu jako skvělého frontmana s nalíčeným obličejem). Lidé si sami říkali o písničky, došlo i na Braxovy hity Tučnáci z Patagónie a Milionář, akorát nechtěl zahrát „...něco od Redla...“. Prostě Bafalo se předvedlo v plném lesku (věřím, že brzy „vykopou“ první ligu) a kdyby se včera Braxa sám nerozhodl skončit, klidně by se mohlo hrát až do rána. A ono se vlastně hrálo, akorát již ne centrálně - muzicírovalo se všude kolem. V jednu chvíli dokonce znělo „...dokud se zpívá, ještě se neumřelo...“ z pěti různých stran, aniž skupinky kolem kytar o sobě navzájem věděly. GoGo

OBÍRAČKA V DOUPĚTI

Děvčata v Informacích na štábu (Inka, Renča, Martina, Sloník) mají jeden originální zlepšovák. Tvrdí, že kdo ráno obejmě pět lidí, bude celý den zdravý. Proto od rána v průjezdu obírají každého, kdo vejde. Chtějí být zdravé několik dní. Obejmout jednoho člověka pětkrát prý nestačí. A tak má jejich otisky dlaní na zádech polovina lidu na náměstí. K objetí děvčata rozdávají Zpravodaje, které vám mohly na nádvoří uniknout.

TEAGRASS: PRSTY A STRUNY

Tato skupina je proměnlivá jako počasí. Jejich „bluegrassová“ sestava vznikla v roce 1990, ale díky vzdálenosti obydlí jednotlivých muzikantů (Katarína Pořízková-kytara a zpěv, Luboš Malina-banjo, Petr Surý-kontrabas, Jiří Plocek-

mandolína) trvala jen dva roky. Navíc měl každý ještě jinou kapelu (Nugget, Druhá tráva). A tak v roce 1992 vznikla „folklórní“ sestava Teagrassu (Natálie Velšmidová-cello a zpěv, Petr Pánek-cimbál, Martin Hrbáč-housle, Petr Surý, Jiří Plocek), která stihla natočit i desku „Folklórní tvář“. Další Teagrass vznikl v roce 1995 (Mišo Vavro-kytara, Petr Surý a Jirka Plocek). Z příležitostného hosta Michala Zpěváka se časem stal kmenový hráč. Hraje totiž na všechno, na co se dá foukat - klarinet, saxofony, tarogáto, flétny. Občas za něj alternuje brněnský jazzový houslista Jan Beránek. CD z tohoto období skupiny se jmenuje „Cestou na východ“ a je vynikající. Vyšlo na značce GNOSIS BRNO, která patří Jirkovi Plockovi. Snaží se totiž mapovat kvalitní nekomerční muziku - ale krásnou!!! To znamená projekty Sváti Kotase, Luboše Novotného, Brněnského smyčcového tria a dalších. Tolik informace z dopisu Jiřího Plocka. Na samý konec si ještě vzpomněl, že na podzim 1996 byli sTeagrassem v USA a jeli šňůru od Chicaga po Nashville.

S PÁRKEM NA ZÁDECH

Každý den někdo z pořadatelů zažije několik příjemných chvil s návštěvníky koncertů. Například s mladíkem, který má tu neuvěřitelnou drzost obcházet pořadatele a žebrot o jejich žlutou kartičku, na kterou by mohl dovnitř dostat svých šest kamarádů. Už nežije. Jiné příhody jsou drsnější. Třeba ta paní s párky. Na zámek se nenesí jídlo a pití, aby nedošlo k ušpinění čehosi nebo kohosi. Zámek není bufet. Pořadatel Jirka tedy zastavil paní se dvěma hot-dogy a vysvětloval, proč je musí sníst před zámkem. Rozlícená paní oba párky mrštila mezi odpadky do koše. Odešla a Jirka nic netuše otočil se k ní zády. A to neměl dělat. Zákeřná paní připlížila se zezadu, hmátla mezi odpadky a vetřela oba hot-dogy do Jirkova nového trička s nápisem Prázdniny v Telči. Pomsta nebyla sladká, ale s kečupem a hořčicí. A hlavně byla úplně nesmyslná. Ode dneška mají tedy pořadatelé právo sníst a vypít vše, co bude nesené do zámku přes logický zákaz. My nemáme zákazování rádi, ale nemáme rádi ani zdi zámku od kečupu a kaluže rozlitého piva na nádvoří. Skřítek

Opilci se rojeji, všichni se jich bojeji. Žeňte je!!!

ULRYCHOVI A JEJICH JAVORY

Sourozenci Ulrychovi jsou „muzikanti od Pánaboha“. S hraním začali v 60. letech ovlivnění Beatles a Rolling Stones, ale vždy v muzice zůstával moravský folklór, ke kterému

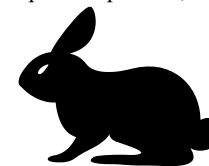
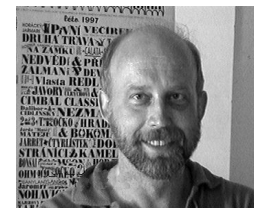
je přivedl tatínek. Rodina pochází z východních Čech, ale od dětství žijí na Moravě. Také ta skutečnost, že poslouchali Janáčka, z nich udělala muzikanty s obrovským nadhledem. Dnes se ve svých písničkách zabývají tématem, o kterém sami tvrdí, že to není problém jedné generace nebo jednoho života. Je to téma, které souvisí s ekologií ve smyslu prvotního vztahu k přírodě. Často se v písničkách objevuje i otázka hledání něčeho věčného, čím jsme spojeni s přírodou. Vlastní obrázek o tom, jakým směrem se pohybují myšlenky pana Petra Ulrycha si udělejte sami: „Žijeme v převratné době, kdy se rozhodujeme, jak bude vypadat Evropa. Nehrozí jen nebezpečí nacionalismu, ale i anacionalismu. To je druhý konec hole. Ztráta národní kultury. Jde o to, zachovat v Evropě barevnost. Pokud z Evropy uděláme McDonalda, povede to k stejným nepokojům jako nacionalismus. Máme-li všichni stejnou kulturu, nemá ta kultura cenu. Pokud sledují nárůst kriminality nedospělých, vím, že se s tím musí něco dělat. Jednou z těch cest je obnovení citového vnímání. To u muziky znamená daleko hlouběji vnímat text i hudbu. Takže text v jazyce, ve kterém dovedu myslit a cítit, je důležitý. Všimněte si úplné absence poezie. Tu dítě vlastně nemusí dnes vůbec vidět. Kolik poezie bylo v pohádkách, které se zaujetím vyprávěly venkovské babičky dětem. Navíc mám pocit, že děti jsou vychovávány tak, aby se styděly projevit cit, emoce. Lidem je třeba

ukazovat city a taky říct, že dělat chyby je lidské. Chybí čas na takové to mudrlantství. Pokud nemá člověk čas si na své vlastní úrovni zafilosofovat, nemá to, co prožil, smysl. Nezhodnotil to. A třeba i k tomu jsou na světě písničky“. Co dodat? Před 4 lety přišel do skupiny Javory Dalibor Štrunc se svou ženou Kátou, takže přibyl cimbál a jedny housle. Javory Hany a Petra Ulrychových vydaly právě nové album „O naději“. Na tomto projektu hostovali také muzikanti z Teagrassu. Jinak se chystá další nová deska Nikola Šuhaj Loupežník. A teď to nejdůležitější, 11. prosince se v pražské Lucerně chystá výroční koncert k třiceti letům tvorby a koncertování sourozenců Ulrychových a jejich kapely Javory. Myslím, že dnes večer se máme opravdu na co těšit.

ZAJÍC A HRDLIČKA

ANEŽ DUO ZOO

Mohli jsme je vidět v Telči minulý rok poprvé a kdo by si je chtěl připomenout, může si pustit CD Prázdniny v Telči, kde je od nich písnička Aurea, Via, Media. P. Zajíc je známý hlavně z Nezmarů a L. Hrdlička byl členem kapely M + L. Oba se znají již dlouho, protože Luboš začínal se „Zajdou“ v prvních Nezmarech. Málokdo ví, že nehrají pouze na festivalech pro potěšení dospělému publiku, ale že také pořádají výchovné koncerty pro školy. Dětem tak přibližují poetiku J. Ježka, J. Suchého a jim podobných. V dnešní uspěchané době „techna a rapu“ je to jistě bohulibá činnost. Písničky z jejich repertoáru píše hlavně L. Hrdlička. Je mu blízká hudba typu Simon a Garfunkel. A tak při jejich dnešním vystoupení na zámku nás jistě čeká příjemná a komorní atmosféra.

Fotografii Pavla Zajíce ukořistíme až během dnešního koncertu, takže jako slabou náhradu nabízneme slušný autoportrét.